

Biroul permanent al Senatului
Bp 586 / 30.12.2009

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.321/2009 privind comercializarea produselor alimentare

Analizând **propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.321/2009 privind comercializarea produselor alimentare**, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nrB586 din 10.12.2009,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Legii nr.321/2009 privind comercializarea produselor alimentare, intervențiile legislative vizând, potrivit Expunerii de motive, îndreptarea unor „greșeli de formă și fond în textul legii, care vor împiedica implementarea prevederilor în totalitate”. Inițiatorii propun ca, pentru verificarea relațiilor comerciale dintre comerciant și furnizor, reprezentanții Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și cei ai Ministerului Finanțelor Publice să solicite documentele care stau la baza desfășurării acestor relații comerciale. Totodată, se preconizează că pentru produsele ce se vor livra, termenul de plată al comerciantului către furnizor se va negocia la încheierea contractului.

Propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. La **partea introductivă a articolului unic**, pentru corectitudinea redactării, propunem reformularea textului, astfel:

„Articol unic. - Legea nr.321/2009 **privind comercializarea produselor alimentare**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.705 din 20 octombrie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:”.

3. La **pct.1**, pentru rigoarea exprimării, propunem reformularea normei de abrogare, astfel:

„1. La articolul 2 alineatul (2), punctele 2 și 3 se abrogă.”

4. La **pct.2**, referitor la textul propus pentru **art.2 alin(2) pct.5**, semnalăm că definiția termenului „consumator” nu este conformă cu terminologia utilizată de art.2 din Regulamentul (CE) al Parlamentului European și al Consiliului nr.178/2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranță Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, potrivit căruia „consumatorul final înseamnă ultimul consumator al unui produs alimentar care **nu folosește produsul ca parte a unei operații sau activități din domeniul de activitate al unei întreprinderi cu profil alimentar**”. Propunem revederea normei.

La textul propus ca **pct.6**, recomandăm ca, pentru precizia normei, să fie definite expresiile „sistem comerț cu amănuntul/de detail” și „comerț de gros cash and carry/formă de comerț cu autoservire pe bază de legitimație de acces”.

La norma propusă pentru **pct.10**, pentru claritatea exprimării, recomandăm reformularea expresiei „preț de listă furnizor”, astfel: „preț de listă **la** furnizor”.

La **pct.11**, pentru corectitudinea redactării, termenul „discountului” trebuie redat astfel: „**discountului**”.

5. La **pct.2, 3, 4 și 6**, în acord cu normele de tehnică legislativă, părțile dispozitive trebuie reformulate, astfel:

„2. La articolul 2 alineatul (2), punctele 5, 6, 10 și 11 **se modifică și vor avea următorul cuprins:**”.

„3. La articolul 2 alineatul (2) după punctul 10 se introduce un nou punct, pct.10¹, cu următorul cuprins:”.

„4. După alineatul (4) al articolului 7 se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins:”.

„6. Alineatul (2) al articolului 13 se **modifică** și va avea următorul cuprins:”.

6. Referitor la norma propusă pentru **art.8**, apreciem că formularea nu este corectă, deoarece reiterează în mod inutil principiul libertății contractuale, potrivit căruia *libertatea contractuală constă în posibilitatea pe care persoanele fizice și juridice o au, conform legii, de a crea contracte și de a le stabili conținutul*. În acest sens, menționăm **Decizia Curții constituționale nr.365 din 5 iulie 2005**, potrivit căreia *“libertatea contractuală este posibilitatea recunoscută oricărui subiect de drept de a încheia un contract, în înțelesul de mutuus consensus, de produs al manifestării sale de voință convergentă cu a celeilalte sau celorlalte părți, de a stabili conținutul acestuia și de a-i determina obiectul, dobândind drepturi și asumându-și obligații a căror respectare este obligatorie pentru părțile contractante”*.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1551/28.12.2009.

Lege privind comercializarea produselor alimentare

1 promulgată prin D. nr. 1470/2009 M. Of. nr. 705/20 oct. 2009

Decret pentru promulgarea Legii privind comercializarea
produselor alimentare